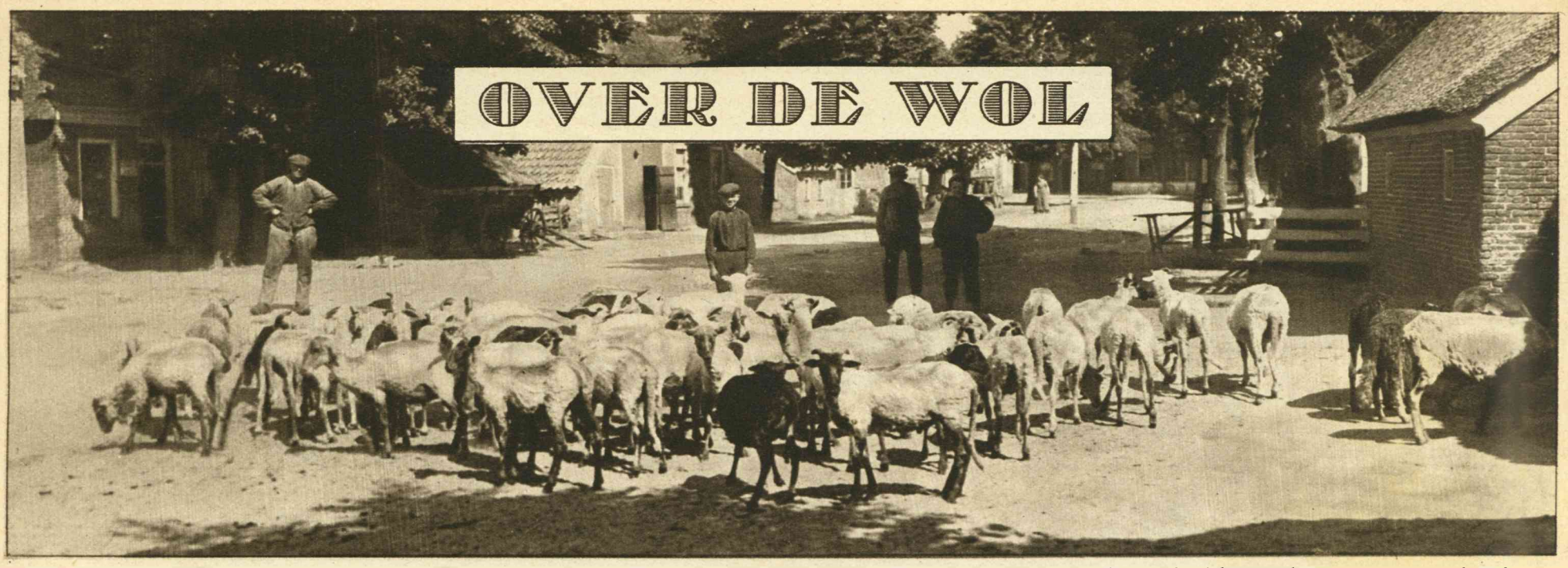

OVER DE WOL

Er behoort een groote dosis zedelijke moed en een reusachtig gevoel van plichtsbesef toe, om in deze dagen, waarin zelfs je hemdsmouwen te warm kunnen zijn, over een onderwerp te gaan schrijven, dat onwillekeurig aan warmtebewaring doet denken en allerminst aan afkoeling. Maar door dezen menschonteerenden oorlog zijn er al zoo veel offers gevraagd, dat een behoorlijk courantenmensch er zelfs niet aan durft denken om terug te schrikken voor zulk een taak.

Al wie ons een jaar geleden was komen vertellen, dat in de maand Juni van het jaar 1915 de Nederlandsche Regeering zich had gaan bemoeien met de schapenwereld, met die goedige beestjes, wier geblaat zoo ergerlijk dom klinkt en wier coteletten zoo buitengemeen smakelijk zijn, och, dien man hadden wij uitgelachen, finaal en zonder voorbehoud.

En toch is het zoo geworden.

En om goede redenen.

* * *

Hebt ge u, lezeressen en lezers van Panorama, wel eens een denkbeeld gevormd van de hoeveelheid wol, welke in Nederland verwerkt wordt en noodig is alleen voor eigen gebruik?

Natuurlijk niet....

Nu, dan zal ik u ereis een paar cijfers noemen, die mij door een vakman, iemand wiens kennis van zaken boven allen twijfel verheven is, werden medegedeeld.

De schapen in ons land, die van hun wolvracht worden ontdaan voordat zij geslacht worden, leveren per jaar een vier en een half millioen kilo wol, z.g. scheerwol. Behalve die, komt er nog een grootè hoeveelheid wol, niet zoo in cijfers te noemen, van de vachten der schapen, welke met hun wol geslacht zijn geworden.

En die millioenen kilo's zijn bij lange na niet genoeg om te voorzien in de wolbehoefte van ons eigen land.

Millioenen kilo's worden bovendien uit Amerika aangevoerd. Er zijn nu reeds in dezen crisistijd een zevental veilingen van La Plata-wol geweest waar veel koopers voor waren en desniettegenstaande heeft de industrie zeer vermoedelijk niet genoeg om aan de aanvragen voor binnenlandsch verbruik te voldoen.

En men weet zeker, dat niets daarvan over de grenzen gaat, daar de Regeering van het begin van den oorlog af, elken uitvoer van wol heeft verboden, zooals dit in bijkans alle andere landen geschiedde.

Waarom heeft nu de Regeering, te beginnen met 18 Juni, beslag gelegd op alle scheerwol, evenals zij dit zal doen op alle wolvachten, welke ultimo Juli nog in voorraad zijn?

Daarvoor zijn twee redenen. De eerste was ongetwijfeld omdat er zekerheid moest zijn, dat de ongeveer zeven fabrieken, welke legerleveranties hebben, waarvoor een anderhalf millioen kilo noodig is, tegen behoorlijken prijs aan de grondstof kunnen komen en ten tweede ook om een kunstmatig opgedreven prijsstijging in wol te voorkomen, welke het algemeen ten nadeele en slechts enkelen speculanten ten goede zou komen.

* * *

Wij vroegen onzen vriendelijken voorlichter of hij vreesde, dat het gebrek aan wol zich voor de bevolking zeer zou doen gevoelen.

In dat opzicht was hij niet al te pessimistisch. Ongetwijfeld zullen wolartikelen duurder worden, doch op de meeste wolgoederen zou dit prijsverschil in verhouding tot den verkoopprijs niet al te zeer drukken.

Ons interesseerde o.a. wat de confectie, de gemaakte kleeding, welke voor een groot deel der bevolking van belang is, er voor moeilijkheden door zou ondervinden.

De mededeelingen daaromtrent waren bevredigend. Natuurlijk dorst de vakman niets positiefs te voorspellen, doch aangezien de afvalwol, welke voor de goedkoopere confectie wordt verwerkt, door de Regeering vrij wordt gelaten en er blijkbaar nog wel voldoende daarvan aanwezig is, kon naar zijn verwachting geen al te hooge stijging te vreezen wezen.

* * *

Zoo zijn we dus met ons artikel in letterlijken zin onder de wol geraakt.

Onze lezers zullen zeker na dit korte wolpraatje met interesse willen kijken naar de plaatjes, welke het wolscheerdersbedrijf in de zoo schapenrijke provincie Drenthe in beeld brengen. Dat alle schapen zulke „schapen" zijn, bewijzen onze foto's niet. Stel je een sterken kerel voor, die, om geschoren te worden, twee man noodig heeft en bovendien moet worden vastgebonden. 't Is niet om in te denken.

Daartegenover staat, dat de hier geportretteerde lastige klant géén groote eischen omtrent vinaigre of bloc antiseptique stelt.

Waardoor een en ander wel weer terecht komt.

* * *

Laten wij hopen, dat alles wat met dit schapenvraagstuk in betrekking te brengen is, evenzeer weer in het reine komt.

Want reinheid en wol moeten toch onafscheidelijk zijn.

Zijn ze dat niet, dan kan dat héél lastig wezen.

Getuige de ervaringen van de Duitschers en Oostenrijkers in sommige Galicische dorpen!!

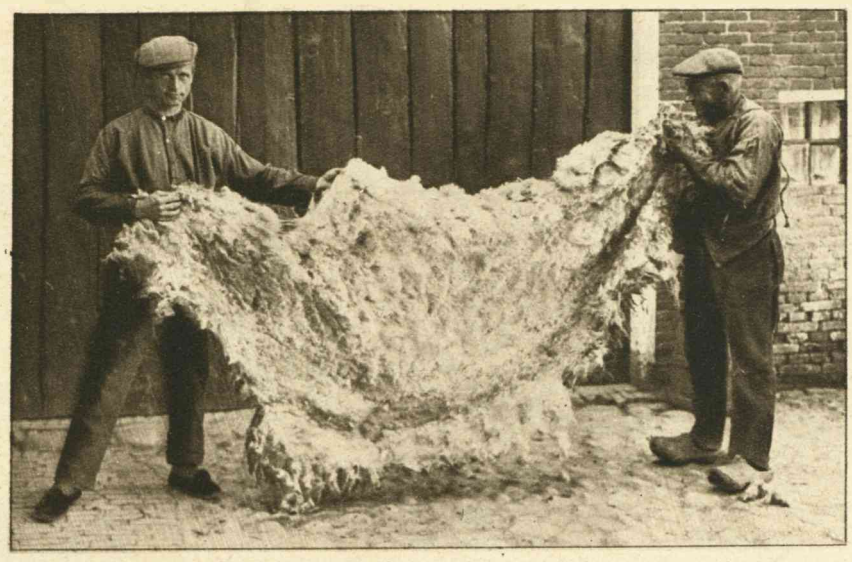
L. E. KOS.

Een mak schaap, dat zich door een jongen scheren laat.

Een onwillige baas, die twee „barbiers" noodig heeft en een touwtje

De wol, zooals die van het schaap komt.

Het sorteeren der wol in de Leidsche Dekenfabriek der fa. J. C. Zaalberg en Zn.